

det fra en anden Side med stor Styrke og ogsaa af mig er gjort gjældende. Der er fra forskjellige Sider fremkommet Indringer om, at det turde være muligt, at der, naar en anden Debtors Sag er undersøgt, kunde paaberaabes lignende Villighedsgrunde ligeoverfor ham. Er det da ikke rigtigst, da virkelig ikke Varmhjertighedsgrunde kunne gjøres gjældende overfor Enken, at udsætte at tage denne Sag under Overveielse, indtil begge Sager staae eens? Det forekommer mig, at dette vilde være det ene Rigtige. — Jeg maa isørigt med Hensyn til en Udtalelse af den ærede Ordsfører i hans næstsidste Foredrag gjøre opmærksom paa, at hvad jeg tidligere har tilladt mig at fremhæve, var, at det forekom mig, at Niels Mortensen dog som Almuesmand har gjort sig skyldig i nogen Uforsigtighed ved den Maade, hvorpaa han modtog Dvittering, da han efter Obligationen ubetalte Rasmus Nielsen 900 Rd.; hvad jeg gjorde opmærksom paa som en Uforsigtighed, var nemlig det, at han ikke overbeviste sig om, at Dvitteringen blev paategnet den i Overformyndriet hos Rasmus Nielsen tilstedeværende Obligation. Havde han nemlig gjort dette, mine Herrer, er det en Selsølg, at denne Obligation, da den blev sendt ind til Justitsministeriet til Annulation af Prohibitivpaategningen, havde viist sig at være forshnet med en mangelfuld Dvittering, og da er det aldeles afgjort, at Feilen var bleven rettet, inden Rasmus Nielsen døde, og hans virkelige Stilling derefter blev opløst. I Udvalgets Bestenking er jo efter Høiesteretsdommen eller Overretsdommen — jeg mindes ikke rigtig, hvilken det er — anført, under hvilke Datoer de forskjellige Facta ere passerede; den 10de Juni, om jeg mindes ret, ere Pengene indbetalte, og da har Gaardmanden ladet sig nøie med en løs Dvittering, den 16de Juni er Obligationen fra Overformyndriet sendt ind til Justitsministeriet, og den 7de Juli har Justitsministeriet annulleret Prohibitivpaategningen i Tilbud til Overformynderens Indberetning. Det er altsaa klart, at Mangelen af den ene Overformynderes Underskrift med Nødvendighed vilde være opdaget af Justitsministeriet inden Rasmus Nielsens Død, og der vilde da naturligtvis ikke have været Tale om, at Vedkommende skulde

være bleven dømt til anden Gang at betale. See, mine Herrer, dette er dog virkelig, forekommer det mig, en Grund, som noget svækker det Argument, man har hentet fra Vedkommendes Stilling som Almuesmand. Men Hovedsagen for mig er den, at det er urigtigt i dette Dieblik at afgjøre en Sag, naar man kan forudsæe, at der i Løbet af et Par Aar vil komme til at foreligge en lignende Sag, det vil sige en i den Henseende lignende Sag, at en Mand bliver dømt til at betale anden Gang, fordi han ikke har faaet Overformynderiets Dvittering.

Holstein: Jeg beklager, at jeg maa være mod den Anskuelse, som vor høitærede Justitsminister forsægter, men det forekommer mig, at netop det, som Justitsministeren har anført, taler meget mere for at eftergive Enken end for at nægte hende Eftergivelsen; thi deri, at Obligationen, efterat Pengene vare indbetalte til Rasmus Nielsen mod hans Dvittering alene paa løst Papir, er bleven indsendt til Justitsministeriet, for at Prohibitivpaategningen kunde annulleres og der er bleven annulleret, forekommer mig at være et meget stort Beviis for, at den Mand, som trostkyldig har indbetalt Pengene til Nielsen, derved har fulgt den samme Fremgangsmaade, som — jeg kunde næsten fristes til at sige — Justitsministeriet ved samme Leilighed har fulgt. Det er desuden virkelig ikke saaledes almindelig Skik og Brug, at slige Dvitteringer dieblikkelig paategnes selve Obligationen; jeg kan anføre ikke saa faa Exempler paa temmelig betydelige Omsetninger, hvor det ikke er steet, og jeg kan kun sige, at mig bekjendt er det albrig steet i de Forhold, med hvilke jeg har haadt at bestille, og hvor der dog har været Tale om betydelige Summer. Nei, der gives en foreløbig Dvittering, og først derefter paategnes den endelige Dvittering selve Obligationen. Dette steer ikke blot ved Sparekasser, men ogsaa ved større Udbetalinger, s. Ex. hvor der er Tale om offentlige eller Fideicommisspenge, og det steer navnlig i alle Tilfælde, hvor en Prohibitivpaategning skal ophæves fra Justitsministeriets Side. Dette er Noget, som Menigmand, ja ikke blot Menigmand, men enhver Debitor af